

KOROŠEČ

Uredništvo in upravištvo v Velikovcu.

List izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 5. oktobra 1920.

Cene inseratov: enostopna petivrstna ali nje prostor 1 krono. Uradni razglasi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Kdor hoče, da se mu bo na tem in na onem svetu dobro godilo, bo 10. oktobra vtaknil v kuverto belo glasovnico, zeleno bo raztrgal na dva kosa, vtaknil tudi ta dva kosa zelene glasovnice v kuverto, oslinil nato kuverto, jo zaprl in jo vrgel v posodo, ki bo za to pripravljena. Ker bo vsakdo takrat sam v tisti sobi, zato bo samo Bog vedel, kako je kdo glasoval.

Naš denar nam hočejo
vzeti . . .

Ko so lansko pomlad folksverovske bande zasedle našo sveto koroško zemljo, smo morali takoj svoj jugoslovanski denar zamenjati za nemškega. Jugoslovanski denar je imel že takrat večjo vrednost kakor pa nemški. Mi smo torej imeli škodo, spufana vlačuga Avstrija pa je spravila dobiček v svoj žep. To je navadna goljufija! Pa kaj hočete, saj v Nemški Avstriji ne poznajo pravice!

Od takrat je vrednost nemškega denarja vedno bolj padala. Danes je na primer na Dunaju naš denar že skoraj trikrat več vreden kakor pa nemški.

In kaj bi bilo z našim denarjem, če bi prišli mi pod Avstrijo? Nič hudega! Kakor lani, bi nam dunajska vlada tudi sedaj zamenjala ves naš dobiček jugoslovanski denar za ničvrednega nemškega, in sicer al pari. To se pravi: za 100 naših kron bi nam dunajski judi dali 100 nemških kron.

Vzemimo en primer! Jozef ima 400 jugoslovanskih kron. Ako bi jih zamenjal na Dunaju, bi dobil zanje 1100 do 1200 nemških kron. Ako pa bi zmagali Nemci, bi moral Jozef oddati svojih 400 K za 400 nemških. Imel bi torej kakih 700 do 800 K izgube. Zdaj si pa lahko izračunate, za koliko bi zelena Avstrija osleparila tiste ljudi, ki imajo deset-, dvajset-, sto-, ali pa še več tisoč dobrega jugoslovanskega denarja!

Voditelji naših Nemcev in nemčurjev vedo to prav dobro. Navedemo naj samo en slučaj! Med nami je precej nemških hranilnic (šparkas). V teh imajo tudi naši ljudje precej denarja. In ako pride ubogi kmet, da bi dvignil svoj denar, mu ti sleparji izplačajo v nemških kronah namesto v jugoslovanskih. Vsako tako sleparijo moramo takoj naznaniti Narodnemu svetu v Velikovcu! Ker ni niti misliti na to, da bi pri plebiscitu zmagali Nemci, bo vsakdo dobil nazaj, za kolikor je bil ogoljufan!

Zelene Avstrije, reši nas,
o Gospod!

**Korošci, v Macedonijo
boste morali ajnrukati!**

Na nemških letakih ste čitali in avstrijski agitatorji so vam vedno pridigovali, da boste pod Jugoslaviji morali v Macedonijo ajnrukati. Ravno te dni pa je došla naredba celokupnega ministrstva v Beogradu, da bodo Korošci služili kot domobranci, in sicer doma na Koroškem, Štajerci pa na Štajerskem. To bo tako, kakor je v Švici milica. Vsak brani svoj kraj, seveda samo takrat, če je res potreba. Naši fanti bodo služili samo par tednov da se navadijo rabiti orožje in nove slovenske komande. To zahtevo obmejnega prebivalstva je v ministrstvo podpiral regent Aleksander sam.

Prepričani smo, da bodo nekdanji folksverovci še naši najboljši domobranci!

Raztrgajte zeleno glasovnico!

**Vsi na glasovališče!
Za varnost je preskrbljeno!**

Nemška stranka grozi, da naših ne bo pustila na volišče. Mi se jim samo smejimo. Vemo že davno, da imajo vso svojo korajžo v svojih gobcih. Če bi se pa tuptam le prigodilo, da bi kdo zastavljal našim pot, smo poskrbeli, da pojde s pota. Mi Nemcev ne bomo ovirali. Glasovanje je svobodno!

Dovolj je preskrbljeno tudi za varnost vaših družin in vaših hiš! Naše načelo je: Zob za zob!

Bodite popolnoma brez skrbi! Saj Nemci dobro vedo, kaj jih čaka, če bi resno nastopali proti nam.

Nikdo od naših ne sme ostati s kakim izgovorom doma! Kdor ni z nami, je proti nam! Zadele ga bodo iste posledice kakor vse tiste, ki bodo glasovali proti nam!

Kdo je „župnik“ Feinig?

Po conu A straši nekaj časa sem neki „župnik“ Feinig. V družbi Šumija in drugih narodnih in verskih odpadnikov prireja shode, na katerih farba naše ljudstvo in ga navdušuje za falirano Nemško Avstrijo. Vprašali smo na merodajnem mestu, kdo je „župnik“ Feinig in dobili odtod sledeči odgovor:

Feinig nikdar ni bil župnik. Zgodovina tega nesrečnega duhovnika je sledeča: Ker gimnazijskih študij ni mogel dokončati, je šel k frančiškankom in bil za duhovnika posvečen. Kmalu pa je bil prisiljen izstopiti iz frančiškanskega reda. V veliko nesrečo krške škofije je bil od celovškega knezoškofa sprejet v krško škofijo. Na vseh župnijah, kjer je deloval kot kaplan ali provizor je postal vsled svojega neduhovniškega življenja nemož. Posebne težke pritožbe proti njemu so prišle leta 1918 iz Apač, kjer je bil takrat nastavljen kot provizor. Značilno za njegovo življenje je, da so ga v Apačah nastavljeni vojaki imenovali samo „apaška svinja“. G. knezoškof je poslal v Apače svojega komisarja, ki je po

zaslišanju prič, Feiniga na licu mesta takoj odstavil, suspendiral in mu prepovedal maševati in vršiti katerokoli duhovniško službo. Vsled lanskoletnih homatij na Koroškem se je Feinigu posrečilo preslepiti svoje predstojnike, tako da je zopet prejel lansko leto začasno dovoljenje, opravljati mašniško službo. Lansko poletje se je Feinig podal v Nemško Avstrijo in bil tam aretiran in obsojen v šestmesečno ječo. Presedel jo je deloma v sloviti graški kaznilnici Karlau. Po vrnitvi v cono A leta 1920 je kmalu odpovedal višjim cerkvenim oblastim pokorščine in bil vsled tege po naročilu celovškega knezoškofa suspendiran, tako da že dalj časa ne sme opravljati več nobenega duhovniškega opravila. Omenjeno bodi še, da dolže Feiniga jako ugledni možje vloma in tatvine.

Takega „župnika“ pa radi prepustimo nemškutarjem. Njihova stvar mora stati proketo slabo, da že vsakega falota na cesti poberejo.

Ex-duhovniku Fajniku.

Ko so lansko zimo avstrijski folk-ravbarji, tvoji sedanji bratci, ropali po naših cerkvah, ti je tedanji jugoslovanski vojak g. Pavlica proti pobotnici izročil v Sv. Neži pri Velikovcu 4 posvečene prtiče za kelih. Če nam takoj ne poveš, kje jih imaš, vemo, da si jih zašnopsal. — Dokler naše ljudstvo mirno gleda, kako se Fajnik in Križaj klatita po naših krajih, je vera res v nevarnosti!

Nemška mana.

Na koroško Slovenijo pada v poslednjem času obilna nemška mana. Vsa Evropa gladije, milijoni hodijo bosi in skoraj nagi. Na Dunaju razstavljajo izstradane in jetične otroke, da bi priberačili podporo zavezniških držav ali pa jih pošiljajo k usmiljenim društvom križem sveta. Avstrijski uradnik hodi oguljen, razcapan in v čisto pošivani obleki (le poglejte v Celovec!), v cono A pa se prikolovratijo vagoni suknenega blaga za nižje cene, kakor so bile pred vojsko. Na Češkem, kjer se pridelava največ sladkorja, je silno težko dobiti sladkor in nobena družina ga ne dobi več ko 1 kg na osebo in mesec, in še to le na karte. V Nemški Avstriji je sladkor že skoraj čisto neznan, za nas pa kupujejo za drag denar tuj cukrer in ga nam vsiljujejo skoraj zastonj. Na vsem svetu ni dobiti 5 kg cukra nankrat, samo v coni A si ga odneseš magari 10 kg.

Silno, silno se jim hoče naših glasov.

Oni že vedo, zakaj: saj nam bodo ti slovenski kmeti, te bedaste butice, pravijo Nemci, še sto in stokrat drago plačali to sol, ta cukrer in to pajčovinasto obleko. Seveda proti našemu kmetu jih je samo mleko in med. Med seboj pa se veselijo mastnih tednov po plebiscitu, ko pravijo, da se bodo vrgli z vso vnemo lačnega želodca na cono A, jo oropali do golega in kjer ne bodo prizanesli nikomur. Samo to pravijo, je škoda, da je slovenska Koroška tako majhna in da bo za par tednov snedena „mit Putz und Stengel“. Vse imajo že porazdeljeno ti trije

volkovi iz nemško-koroškega grba: „Ti požereš Šmihel, ti Sele, ti Vobre, ti to in ti ono.“

Slovenski Korošci! Naj se pusti zapeljati, kdor hoče. Kratko bo veselje, večer bo pekel v pocukrani Avstriji, ki bi dala zapeljancu beraško palico za nagrado, ker ji je dal izdajalski glas na zeleni glasovnici.

Nemški koroški kmet ima besedo.

Če bi bila samo tretjina vsega tega, kar pripovedujejo sedaj nemčurji o Nemški Avstriji, resnica, bi se tam morda dalo celo živeti. Ampak resnica je čisto druga in nosi v Avstriji neznansko kisel obraz. Čujte koroškega kmeta-Nemca, ki toži v „Bauern-Zeitung“ (15. septembra) takole:

„H koroški kmečki zvezi prihajajo neprenehoma pritožbe o strašno težkih kaznih, ki jih nalagajo kmetom, ki ne oddajo ali pa oddajo premalo, z globo 24.000 do 32.000 K. Pritožbam se ne ugodi ali v zelo pičli meri. Kar se je zvedelo v poslednjih časih o strogem kaznovanju kmetov presega vse meje. Ali hočejo zares ravno kmetu potegniti kožo čez ušesa in ga napraviti za novodobnega sužnja? Tako že ne more iti naprej.“

Tako pišejo koroški kmetje med seboj. Takšna so avstrijska nebesa.

In kar je najhujše: avstrijski kmet ne more imeti upanja, da se bo njegova usoda obrnila na bolje. Rdeča dunajska vlada, ki odira kmeta, ga bo odirala dalje kljub vsem pritožbam. V Nemški Avstriji je komaj petina kmečkega prebivalstva in kmet bo tam vedno hlapec ostalih štirih petin, ki so rdeče in po svoji naravi največji sovražnik svobodnega kmeta.

„Alpenländer Bote.“

Z dne 19. sept 1920 piše: „Deutscherseits hat man früher große Fehler gemacht in der Behandlung des Volkes. Das Beamten- und Bürgertum verstand es vorzüglich, das gut katholische slowenische Volk abzustossen. Die Abstimmung am Lande dürfte daher heute sehr fraglich sein. In den letzten Tagen hat man zwar alles aufgeboden, um die Leute zu gewinnen. Obs gelingt, ist fraglich . . .“

Ja, ja, prepazno ste prišli s svojo „pravičnostjo“. Vaša ura je že odbila dvanajst. Sedaj se začne nova doba, v kateri bo kraljevala jugoslovanska pravičnost nam koroškim Slovincem!

Prebivalcem cone B.

Ker je naša vlada popolnoma prepričana ne samo o naši zmagi v coni A, ampak tudi v Celovcu in okolici, je sklenila, da bo zamenjala prebivalcem cone B nemškoavstrijski denar al pari za jugoslovanskega, to je za eno avstrijsko eno jugoslovansko ali za štiri avstr. krone en dinar. Ravnotako bo naša vlada pridržala v coni B vse uradništvo in učiteljstvo, ki bo priseglo zvestobo Jugoslaviji in naši novi ustavi.

Raztrgajte zeleno glasovnico!

Pozor!

Orožniki in javni nameščenci, ki bodo dne 10. oktobra v službi, pridejo pri glasovanju prvi na vrsto, da bodo mogli potem nemoteno vršiti svojo službo. To velja tudi za člane občinskih glasovalnih odsekov.

Še je čas!

Nemška Avstrija se naperja na vse kriplje, da seže svoji valuti pod rame. Pa ne gre in ne gre. Vsa mladost, ki jo prelivajo vsak dan po časniki, ne more ne za vinar dvigniti jetične krone.

Samo dva načina sta, kako bi se moglo starki avstrijski kroni pomagati. Ali nakupiti Avstriji že tretjino vsega papirnatega denarja t. j. za 7 milijard zlata, ali da pridelava in izvozi vsako leto vsaj petkrat toliko premoga, železa in raznovrstnih industrijskih pridelkov kakor pred vojno cela Avstrija. Eno in drugo je čisto izključeno. Zato misli rdeča dunajska vlada resno na to, da si pomaga na drugi način. Najprej hoče uničiti vsa vojna posojila, potem pa potegniti čez noč iz prometa vsaj polovico papirnatega denarja. Eno in drugo bi kmeta strašno zadelo. Vsi tisti, ki imajo vojna posojila, bi bili ob vse upanje, da pridejo do težko prihranjenih svot, ki so jih zaupali v vojni avstrijski širokobesednosti, na drugi strani pa bi bila enostavna oddaja velikega dela denarja nevarna konfiskacija. V obeh slučajih bi nesel glavno breme zopet le kmet, kajti socialistični jud in avstrijski uradnik si bodeta že prej znala pomagati. Črna strašila grozijo avstrijski bodočnosti. Koroški poljedelec! Takšna je rajska cesta, po kateri jo boš marširal z beraško palico v Nemški Avstriji, ako bi glasoval zeleno. Toda vemo, da boš ti drugače odločil z belo glasovnico na dan 10. oktobra.

Kako Nemci ljubijo Slovence.

Kärntner Möbelindustrie-Gesellschaft Keller & Co. v Celovcu je prosila pri upravi nekega velepostva za bukov les. Uprava je odgovorila slovensko, na kar je prišlo od Keller & Co. dne 23. sept. sledeče pismo:

Erhielten heute von Ihnen ein Schreiben, auf dessen Inhalt wir nicht eingehen können, nachdem diese Weltsprache uns in Klagenfurt nicht verständlich ist. Wenn Sie mit uns in Geschäftsverbindung treten wollen, müssen Sie sich einer Sprache bedienen, die uns beiden verständlich ist und deren Sie auch mächtig sind, wie Ihr Briefkopf zeigt. — Ohne Mehrauslaß.

Keller & Co.

Torej slovenščina jim je nekaj neznanega, samo slovenskih glasov se jim ljubi za svojo polomijo. Ne boš, Mihel!

Nemški teror v coni B.

Našega zastopnika v obč. glasovalnem odseku v Borovljah, g. Janka Lečnika, so 14. t. m. napadli celovski folksverovci, preoblečeni v civilno obleko, in ga na Dunajski ulici nabili, kakor zahteva kultura. Množica, ki se je nabrala okoli tega kulturnega po-

četja, je pomagala. „Freie Stimmen“ pravijo seveda, ker ne najdejo druge olupšave, da je bil Lečnik jugoslovanski špijon. Le tako dalje, lačna prügelgarda!

Slovenskim posestnikom in trgovcem v Celovcu so v noči od 12. na 13. t. m. nalepili Heimatdienstovi priganjači na vrata: Schluß mit den Gewaltakten in der Zone A! Hinaus mit den Krainern! Lansko leto so zavednim slovenskim Korošcem pošiljali anonimne črno obrobljene listke z mrtvaško glavo, presekačo z rdečo puščico. Morda v zadnji sapi vpeljejo tudi črno roko. Bravo Heimatdienst, le tako agitiraj, boš pridobil mnogo glasovalcev!

Heil dir im Todesschweiß,
Das Plebiscit wird heiß,
Es naht heran.
Eines steht fest und klar,
Kärnten wird balde gar,
Für die Nemtschurenchar
Auf immerdar. —

(Po melodiji Heil dir im Siegeskranz.)

Velikovški okraj.

Velikovec. Neža Rodler je dobila od Nemcev več kilogramov propagandnega čukra. Poslala ga je sestri Lizi Puff, omoženi v Celovcu, ki ga že tri mesce ni dobila niti trohice. Heul, Deutschland!

Vobre. Za barona Helldorfa delajo v njegovi delavnici velike zaobe (kište) za selitev v Avstrijo. Vsak si to lahko ogleda, pa bo videl, kako upajo Nemci na dober izid glasovanja.

Vobre. Pri nas so si nemčurji ustanovili „prüglkompanijo“ in „Weibertrain“: Za komandanta so postavili faliranega pfeifendeckelna Moraka in furijo Leberco.

Podjuna. Pri Sv. Emi nad Podjuno je bil v nedeljo lep slovenski shod. Na njem se je zbralo okrog 2000 ljudi, ki so priromali na prijazni hrib iz bližnje in daljne okolice. Še celo predsednik plebiscitne delegacije, g. minister Jovanovič, si je prišel v spremstvu dveh gospodov ogledat naše lepe kraje. Na shodu so govorili g. poslanec Smodej, kmet Pečnik in še en govornik in ena govornica. Ljudstvo je burno pritrdjevalo govornikom in se zgražalo nad nemškim terorjem in lažmi. Prav tako je obsojalo nemško podkupovanje. Kaj mislijo ti judi, da smo pošteni Korošci na prodaj? Se motijo!

Proti koncu shoda se je zbrala večja gruča nemških agitatorjev in nas je hotela motiti. Par fantov, mož in deklet jih je hotelo pomiriti. Pri takih divjakih je vsaka beseda zastoj. Pa je nekdo po nesreči zakričal „horruk“ in šlo je dol po strmem bregu. Tako bodo bežali po 10. oktobru vsi izdajalci, mi se bomo pa veselili.

Konovece. Ljudje so se ozirali in se čudili, ker so se Mevternikova frava v kljub svoji obilnosti tako hitro obračali in obirali storži pri turščici. Bila je še nezrela, zato so se ljudje čudili. Frava pa že pokajo skup, ker 10. oktober se bliža, in zato je treba spraviti še pravočasno v Celovec, da tam v dolgih mesecih ne bo trpela obilnost, ki bi se sicer prav hitro posušila. Z isto naglico so spravljali tudi repico in druge pridelke.

Je pač v Celovcu vsega dovolj. Čukra, podplatov, soli in druge ropotije, živeža je tudi rodila slovenska zemlja, torej bo že za eno leto. Toda fravo že skrbi, kaj bo potem, ko se to porabi. Frava so že rekli, da bi radi ostali tu, če bo mogoče. Mevternica, iz te moke ne bo kruha!

Št. Lipš pri Ženeku. Gosp. Heyju v pojasnilo. Izrazili ste se napram mojemu šefu, kateremu edinemu sem odgovoren za svoje delo, da še nisem napravil nobenega „federštrih“ za heršaft“. Nastavljen sem od agrarne direkcije v Ljubljani, ne za heršaft, ampak, da pripravim vse potrebno za izpeljavo agrarne reforme v korist kmetom, kajšlarjem in ljudem, ki nimajo lastne zemlje. Res je, da nisem napravil nobenega federštrih za heršaft, ker to ni bila moja naloga. Nikdar v življenju ne bi hotel služiti grofu. Res je pa, da sem pripravil ves statistični material, to se pravi, seznam vseh onih ljudi, ki bodo prišli v Jugoslaviji pri razdelitvi posestva kneza Rosenberga v poštev. Res je, da sem napravil načrt o oddaji planin kmetiskim zadrugam in o izboljšanju paše na njih. Res je, da sem napravil prijavo, koliko kmetij so pokupili grofi in veleposestniki, kaj so naredili s prilaščeni planinami, pašniki, kmetijami i. t. d. Sedaj počakam še do 10. oktobra. Potem bom delal zopet federštrih, pa ne za heršaft, ampak za naše kmetško ljudstvo.

Obljubili ste mi tudi, da me boste s pomočjo drvarjev vrgli iz stanovanja na cesto. Prepričan sem, da so naši drvarji preveč pošteni, da bi vam služili v vaše namene. Po odloku plebiscitne komisije sme pa vse uradništvo ostati v svojih stanovanjih do plebiscita. Po plebiscitu lahko greste Vi. Glede vaših groženj bom nastopil pot tožbe in ne nasilja kakor Vi.

I. Fellacher,

uradnik agrarne reforme.

Goriče. Od Nemške Avstrije plačani agitator Kumer je pripeljal iz Celovca različno špecerijsko blago in ga prodajal ljudem za nizko ceno. Vsi vemo, kam pes taco moli. Najrajši zalaga s čukrom svoje pankerte v Nemški Avstriji, za „gewerbeschein“, ki ga še nima, bo pa že politična oblast poskrbela in mu naložila prav mastno takso. Le čakaj, Kumer! Tvoja široka gofla se bo kmalu zaprla. Goriče ostanejo v Jugoslaviji, ti boš pa sfrčal tja v Nemško Avstrijo k svojim pankrtom. Zastopiš!

Iz velikovške okolice. Kedar je v vojski padlo največ naših ljudi, so Nemci izobesili zmiraj fane, hojlali in trdili „wir müssen durchhalten“. Letos že dolgo trdijo, da imajo 300% preveč glasovalcev, pa še zmiraj agitirajo in kupujejo glasove. Kdor dolgo tisto trdi, kar vsak vidi, da ni res, o tem začnejo ljudje kmalu govoriti, da je norec. Mi še premišljujemo, ali ne bi Nemcev počastili z istim imenom.

Encelna vas. V noči od 17. na 18. sept. sta prenočevala pri posestniku Valentin Merlič v Encelni vasi obč. Galicija, dva Celovčana, med katerimi se je nahajal starinar (Trödler).

Merlič je začel pripovedovati o delovanju ozir. prodaji življenjskih potrebščin v svrhu podkupovanja glasovalcev po smešnih cenah, in da se ti pridelki iz cone B v cono A prevažajo. Kogelnik

in njegov tovariš sta se prijela za glavo in rekla: Ali ni to škandal, pri nas pa primanjkuje, da je človek primoran zahajati z različnimi stvarmi v cono A in iste zamenjavati za živež, da se zamore družina preživljati; sladkorja za mesec juli in september prebivalstvo ni dobilo.

Tako se godi v cono B. Tam se odteguje, tukaj pa porablja v agitacijske namene. Kakšen je šele položaj izven cone B, v Nemški Avstriji?

Djekše. Pri nas je zmeraj nekaj novega. Lorenc Lesjak pod. Končar. To vam je en „fest kerle“, pravi primer enega nemčurskega divjaka. Kot nemški zastopnik sedi v krajevni komisiji. Ta človek je med vojno na vsa svoja dolga in grda usta kričal: „Gott strafe England“, in je bil vedno v sigurnem „Hinterlande“. Tudi sedaj je še „štom tajč“. Za vsako malenkost leta na distriktni svet ter se pritožuje. Povsod vpije, kaka krivica se godi nemčurjem pri nas.

Ana Kreuter, pd. Romnica je zavedna Slovenka; ina pa to nesrečo, da je sosedinja imenovanega zverinjaka. Ne kega dne so prišle ovce Romnikove v Končarjevo pašo, kjer se je že celo leto pasla njegova živina. V pol uri so v pašniku, na katerem lahko najdeš iglo, napravile te ovce toliko škode, da je morala Romnica plačati za vsako po 10 K, skupaj 110 K odškodnine.

Končarjevi voli pa so večkrat prišli v Romnikov zeljnik (kapus). Napravili so veliko škode. Ko so prišli že šestkrat, jih je Romnica kljub svoji potrpežljivosti in dobremu srcu morala zapreti. Sicer bi ji uničili cel zeljnik.

Kakor vihra je priletel nad njo Končar. Začel je vpiti nad njo in ji rekel, da je „verdammte Serbin“. Zgrabil je staro ženo za prsa ter jo ruval in suval sem in tja, grozeč ji pri tem po divjaško.

Cujte! Kmalu nato, ko je odšel ta zloglasni nemčur, pride vodja orožniške postaje, ki stanuje pri tem zlodeju, službeno k njej in zahteva, da mora Romnica vole izpustiti. Žena je vole izpustila, ne da bi bila dobila kako odškodnino za svoj zeljnik, ki je popolnoma uničen. Širokoustni Končar ji je celo prepovedal hoditi na njeno posestvo, ki leži blizu njegove hiše. Ni čuda, da je tako mogočeh ta Končar, saj so mu celo jugosl. orožniki pokorni. Sirovina, le malo časa še imaš, da popraviš, kar si zagrešil. Djekšarji ti bodo dali vetra, ako ne boš bolj miren ter pošten in ako ne boš držal jezika za svojimi rjavimi zobmi. Djekšarji, ali spite? Ali se ne zavedate svojih dolžnosti?

Boroveljski okraj.

Loga vas. Kakšne ljudi podpira avstrijska republika? Človek bi mislil, da uboge in svojce tistih, ki so dali življenje in zdravje zanjo. Pa ni tako! Pri nas so dobili podporo: sladkor, sol, petrolej in usnje, večinoma taki, ki prav dobro stoje. Nakaznice zato jim ponuja krojač Stefej Kramer, podpisuje jih pa nadučitelj Andrej Moro. Stefej, ki se tako trudiš za avstrijsko republiko, ali moreš tajiti, da ti ni šlo še nikdar tako dobro ko ravno sedaj? Ali se še spominjaš, kako si bil hud na tiste, ki so delili živila in si bil vsled stradanja čisto suh in bolehen, da so te še od vojakov odpustili. Sedaj v Jugoslaviji si pa svoj trebušček zredil in vendar te srce tako grozovito vleče tja v republiko.

Ako bi avstrijska republika dala podporo vdovi padlega folksverovca Katicici Rumpold, ki ima 4 majhne otroke, bi bilo na mestu, ker pa ta revica ne dobi niti vinarja od Avstrije, jo morajo podpirati naši ljudje in naše Žensko društvo, da zamore revica skromno preživljati sebe in otroke. Tako je v avstrijski republiki. Vi rojeni Slovenci pa,

ki se pustite podkupovati od izdajalcev, zapomnite si, da vas bodo vaši otroci kleli in pozni rodovi vas bodo obsodili, da ste pri glasovanju tudi vi izdali svoj narod. Kaj bi rekli, ko bi morali slišati od svojih otrok: „Naš oče in naša mati sta bila tako grda, da sta glasovala za Nemško Avstrijo, mi pa moramo sedaj trpeti za njihove grehe“? Mi bomo pa s prstom kazali za vami: Ta je bil tudi med izdajalci!

Dnevne vesti.

● **Veliko blamažo** ● so doživeli Nemci preteklo nedeljo v naši coni. Priredili so samo v velikovškem okraju oberjudeži iz Celovca 30 shodov, ki so se vsi ponesrečili. Naše ljudstvo se je vedlo jako lepo, dostojno in samozavestno. Ljudska nevolja se je posebno zgražala na izdajico duhovnikom Feiniggom. Naše orožništvo ga je s pomočjo uglednih naših mož moralo naravnost ščititi. Take odločnosti in veselja ni bilo še med nami kakor v nedeljo. Naša zmaga bo naravnost sijajna.

Živelo, naše zavedno slovensko koroško ljudstvo!

Agitacijsko sol vozijo Nemci zopet nazaj v Celovec. Več lahko pove g. Hermetter, pd. Laure v Šmarjeti pri Velikovcu. — Sicher ist sicher!

Mežica. Dne 19. sept. sta pogoreli kajži štev. 7 in 13 v Dolgih brdih. Sumi se, da je zažgala zločinska roka.

Jugoslovanskega zastopnika v velikovškem distriktnem svetu opozarjamo, da se še vedno ni ugodilo naši zahtevi, izraženi med dnevnimi novicami v 76 štev. „Korošca“. Obenem opozarjamo omenjenega gospoda na škandal, da je neki občinski glasovalni odsek izdajal nemško-slovenske glasovalne izkaznice in bil tudi tako predrzen, da je iste tudi slovenskim strankam izpolnil nemški in slovenski.

Predsednik obč. glas. odseka na Djekšah je g. župnik Benetek, ne pa znani Brucker!

Izjava. Nekdo v Podvesi] trosi svet okrog govornico, da sem podkupil zapeljanega fanta z namenom, naj zabode slovenskega mladeniča. Kdor mi to prvi dokaže, dobi od mene 5000 K jugosl. valute, če mi se pa tudi drugi to dokažejo, dobijo vsak po vrsti papirnate podplate, pilje, obroče in drugo iz nemške podkupovalne zadrúge v Labodu.

Pa žvabeški občini pa eden mojih bivših učencev govori, da sem že obupal nad slovensko zmago. Fante! Tvoja glava je bila trša od papirnatih nemških podplatov, pa vseeno nisem obupal, ko sem te učil pisati in brati. Laži nemčurskih agitatorjev ti očitno lažje gredo v glavo in jih ne pozabiš tako hitro, kakor si pozabil besede, ki sem ti jih govoril, ko si vzel slovo od šole in mene. Učil sem te resnico govoriti, ljubiti svoj materni jezik in zemljo. Navdušeno si pel z nami: „Črna zemlja naj pogrezne tega, kdor odpada“. Svojo sodbo si si že torej kot nedolžen otrok sam zapisal. Pri tem ostane. Povej pa to tudi svojim zapeljivcem, ki ti pomagajo razdirati vse, kar si si lepega sezidal v svojem srcu kot otrok, tistim, ki te niso poznali v stiski in ki te ne bodo poznali, kedar boš prišel v nesrečo. Za mene se pa ne boj! Jaz stojim trdno ter sem zmiraj prepričan o naši slovenski zmagi, kakor pred 10. leti, tako danes. Prepričan sem o zmagi pravice nad izdajalci, med katere si zašel žalibog tudi ti. Samo tega me je sram, da sem imel med svojimi učenci tudi enega Judeža — tebe.

Suha, 20. sept. 1920. Karl Doberšek, učitelj.

Slive in jabolka

vsako količino kupuje ravnateljstvo hotela „Klopinjsko jezero.“

Plebiscitne in jugoslovanske

rabljene poštné znamke kupuje Žolger, Maribor, Tattenbahova ul. 18/III.

In des Kanduth' Nähe waltet, ihm verwandt durch Haß und Sinn, Arm an Reiz, der längst veraltet, Uns're Schlangenkönigin.

Za kratek čas.

Kakšen razloček je med hudičem in Nemško Avstrijo?

(Hudič ima zelen jopit, Nem. Avstrija pa zelene glasovnice!)

Kakšen razloček je med Tirolsko in med Sv. Štefanom pri Velikovcu?

(Tirolska ima svojega Andreja Hoferja, Sv. Štefan pa Trotelhoferja.)

Uganka.

Rešitev te uganke priobčimo v prihodnji številki.

